

रेतसा वा एष वृध्यते । यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति । सौर्यं
रेतः । यत् सौर्यं पयो भवति । रेतसैवैनं स समर्द्धयति”
इति । सूर्यस्य रेतःस्वामित्वात्, सौर्ययागेन वडवादिध्यान-
प्रयुक्तरेतोवियोगः समाहितो भवति ॥

(१२) तृतीयं हविः प्रशंसति । “यजमानो वा अश्वः । गर्भैर्वा
एष वृध्यते । यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति । वायव्या गर्भाः ।
यदायव्य आज्यभागो भवति । गर्भैरेवैनं स समर्द्धयति”
इति । वायुप्रेरितस्य शरीरस्य रेतसो गर्भाशये पतने सति
गर्भीभावात् ‘गर्भा वायव्याः’, अतो वायव्ययागेन वडवा-
ध्यानप्रयुक्तो गर्भवियोगो न भविष्यति ॥

(१३) एतदनुवाकोक्तां प्रायश्चित्तिं निगमयति । “अथो य-
स्यैषाऽश्वमेधे प्रायश्चित्तिः क्रियते । इष्ट्वा वसीयान् भवति”
॥ ५ ॥ इति । ‘यस्य’ यजमानस्य, अश्वमेधयागे यथोक्तनिमित्तं
प्रायश्चित्तमनुष्ठीयते । अयं यजमानोऽश्वमेधेन ‘इष्ट्वा’, अतिश-
येन धनवान् भवति ॥

इति सप्तदशोऽनुवाकः ।

अथ अष्टादशोऽनुवाकः ।

(१) सप्तदशे रोगादिप्रायश्चित्तमुक्तं । अष्टादशे ब्रह्मौदना
उच्यन्ते । तत्र शाखान्तरगतं ब्रह्मौदनेष्ट्योर्विकल्पमनुवदति ।
“तदाहुः । द्वादशभिर्वैष्टिभिर्यजेतेति” इति । तत्राश्वमेधविषये
शाखान्तरानुसारिण एवं ‘आहुः’, अश्वमेधे संप्रस्थिते समाप्ते सति